

РЕШЕНИЕ

№ 4788

гр. София, 12.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Мадлен Петрова

Миглена Недева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Бончева, като разгледа дело номер **3442** по описа за **2013** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от В. П. К., против Решение от 30.01.2013 г. на Софийския районен съд, НО, 99^{-ти} състав, постановено по НАХД № 8745/2012 г. С решението е: потвърдено издаденото от началника на „АНД, Отдел „Пътна Полиция” - СДВР Наказателно постановление № 4992/07.02.2012 г. в частта относно наложено на основание чл. 183, ал. 4, т. 3 ЗДв.П наказание „глоба”, в размер на 50 лева, за нарушение на чл. 6, т. 1, предл. второ от с.з.; оставена без разглеждане жалбата срещу частите по т.т. 2, 3, 4 от същото наказателно постановление.

Недоволен от решението касаторът твърди наличие на касационни основания, по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2, вр. ал. 2 и ал. 3, т. 1 НПК. В съдебното заседание пред настоящата инстанция не е представляван.

Ответникът не е представляван и не е изразил становище.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата и счита, че решението следва да бъде оставено в сила.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, като взе предвид приложените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. По същество е частично основателна.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК Съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания, но преценява решението като частично неправилно.

По отношение пункт 1 от НП е правилна преценката на въззивния съд, за установено и доказано нарушаване от касатора на правилото, въведено с чл. 6, т. 1, предл. второ ЗДв.П, поради това, че с управляваното МПС е преминал на червен сигнал на светофара. В тази връзка, изцяло неоснователни са изложените в касационната жалба възражения. Според нормата на чл. 183, ал. 4, т. 3 ЗДв.П. (отменена, считано от 07.08.2012 г. – ДВ, брой 60/2012 г., но в сила към датата на издаване на процесното НП), преминаването при сигнал на светофара (червен), който не разрешава преминаването, се санкционира с глоба в размер на 50 лева. Както в акта, така и в НП изпълнителното деяние е описано ясно и по начин, който не създава съмнения за това, извършването на какво нарушение се вменява. В тази част въззивното решение следва да бъде оставено в сила.

Въззивното решение е правилно и относно последния диспозитив, който има характер на определение и с който е оставена без разглеждане частта от жалбата, против определеното с НП отнемане на осем контролни точки, на основание Наредба № Из-1959/2007 г., след влизане в сила на постановлението. Мотивите да бъде оставена без разглеждане жалбата в тази част, се споделят по принцип от касационната инстанция.

Неправилно е оспореното решение в останалата част, с характер на определение, по отношение отказа да бъде разгледана жалбата против наказателното постановление, по т.т. 2, 3, 4 от същото, като процесуално недопустима, предвид чл. 59, ал. 3 ЗАНН.

Въззивният съд, постановявайки решението си на 30.01.2013 г. не е съобразил, че разпоредбата на ал. 3, чл. 59 ЗАНН, която изключваше от кръга на обжалваемите, наказателните постановления за наложени глоби в размер на 10 лева, считано от 09.10.2012 г. (ДВ, брой 77/2012 г.) е отменена. С други думи, жалбата срещу процесното Наказателно постановление № 4992/07.02.2012 г. е била допустима изцяло и Съдът е следвало да се произнесе по същество, относно нейната основателност. В тази част съдебното решение следва да бъде отменено и делото да бъде върнато на СРС за ново разглеждане, от друг състав.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, вр. ал. 1, чл. 222, ал. 2 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изречение второ ЗАНН, Административен съд София - град, V^{-ти} касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 30.01.2013 г. на Софийския районен съд, НО, 99^{-ти} състав, по НАХД № 8745/2012 г., В ЧАСТТА с характер на определение, по отношение отказа да бъде разгледана като процесуално недопустима жалбата против Наказателно постановление № 4992/07.02.2012 г., в частта му по т.2, т. 3 и т. 4.

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 30.01.2013 г. на Софийския районен съд, НО, 99^{-ти}

състав, по НАХД № 8745/2012 г., В ЧАСТТА по т. 1 от Наказателно постановление № 4992/07.02.2012 г., както И В ЧАСТТА с характер на определение, с която е оставена без разглеждане частта от жалбата, против определеното с НП отнемане на осем контролни точки, на основание Наредба № Из-1959/2007 г., след влизане в сила на постановлението.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от същия състав на Софийски районен съд, в отменените части на Решение от 30.01.2013 г., НО, 99^{-ти} състав, по НАХД № 8745/2012 г.

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.